

ALAÇATI

"Çeşme'de Bir Cennet.!"

Yaz geldi geçiyor, her birimiz sehirden uzaklaşmak isteğiyle doluyuz. Deniz, kum, güneş üçgeniyle dolu tatil hayallerimizi çoktan kurmaya ve yaşamaya başladık bile. 'Ben bu üçgenin sunduklarının yanında, daha başka şeyler de istiyorum' diyenler için bu kez Alaçatı'dayız,

İzmir Çeşme otobanında hızla ilerlerken birden gözünüze , kocaman beyaz kanatlarıyla gökyüzünü kulaçlayan modern yel değirmenleri takılır.Ardından taş binaları , çıplak tahta kollarıyla eski ve yorgun değirmenlerin , sizi bir rüzgar ülkesine çağırdığını fark edersiniz.Bütün bunlara bir de denizin tuzlu ve serin kokusunun eklendiğini duyarsanız , Alaçatı'ya geldiniz demektir.

Alaçatı Çeşme yolu üzerinde, Çeşme'ye çok yakın bir belde. Ama belde olması sizi yanıltmasın, farklı kültürlerle yoğrulmuş, her an sürprizlerle dolu, yeldeğirmenlerinin gölgesinde bir yer. İlk gözümüze çarpan sokaklarının ve barındırdıklarının sanki bir kirpi gibi içine kapanarak kendini korumaya almış olduğu hissi; küçük bir adımla o büyülmek mekanlara girdiğinizde nelerle karşı karşıya olduğunuzu anlıyorsunuz.

Önünüze üç zorlu seçenek çıkıverir Alaçatı'da. Ya masmavi sularda koşuturan rengarenk windsurf'lerin oyununa katılacaksınız, ya gokart kulüp de, esen rüzgarın hızına hız katacaksınız,ya da yorgun yeldeğirmenlerinin gölgesinde,Anadolu kültürünün yansıdığı renkli sokaklara daleceksiniz. Olasılıkla da kararı sizin yerinize, tepenizde yükselen güneş verecek. Kendinizi bir anda,küçük yat limanına ve Alaçatı koyuna

ulaşan yolda bulabilirsiniz.

Alaçatı koyu, Ege kıyılarında yer alan pek çok koydan biri.Ama iki önemli özelliği onu windsurf yapanların cenneti haline getirmiş . Biri hiç dinmeyen rüzgarı ,diğeri denizini kıyından altmış-seksen metreye kadar bir buçuk metreyi geçmeyen derinliği. Haritaları ve kaptanlığı ile tanıdığımız Piri Reis de "Kitab-ı Bahriye"de "Alaca at limanında deniz yufkadır" derken koyun dalgasız olduğunu kastetmiş. Yani onca rüzgara rağmen koyda dalga yüksekliği sörfçülerin tadını kaçırarak boyuta ulaşmıyor. Alaçatı'da rüzgar,yaz boyunca kuzey yönlerinden 15-25 kts süratle esiyor.Mayıs'tan ekime kadar süren rüzgar sezonunda , "Yetmiş iki milleden" windsurf yapanla karşılaşılıyorsunuz

Alaçatı'da. Karavanı veya çadırı ile gelip bütün sezonu burada geçirenler olduğu gibi, sadece yarışmalar sırasında uğrayanlar da var. Kıyıdaiki sörf okulları ile hem koyda hem Alaçatı'nın içindeki otel ve pansiyonlar, deniz ve rüzgar tutkunlarını ağırlıyor. Alaçatı koyunun bir buçuk metreyi geçmeyen derinliği, aynı zamanda yeni başlayan sörfçüler içinde iyi bir eğitim sahası. Bu özelliğinden dolayı koy, hem ustalar hem de acemiler için gözde bir sörf merkezi. Usta delikanlıyla yeni başlayan kardeşini veya kız arkadaşını birlikte sörf yaparken görebiliyorsunuz burada. Sığ sular acemilere omuz verirken, esriklenen imbat ustalarla oynuyor.

Alaçatı'da mimari yapıyı, ponza taşı görünümünde kesme taslardan yapılan

evler oluşturuyor. 'Alaçatı taşı' diye de bilinen bu taşlardan yapılan evler yazın serin, kışın ise sıcak olmalarıyla ünlü. Çürük bir taş sayılmasına rağmen, havadaki karbondioksit ile birleşince, kalker oluşturup filtre görevi yapan bu taşlar aynı zamanda yörenin zeminini de oluşturuyor.

Parke taşlı Arnavut kaldırımli yollarda yıllara meydan okuyor taş evler. O sokaklarda yürürken, sanki siz sokakların sadece içine girmiyorsunuz da, sokaklar ruhunuza işliyormuş gibi bir hisse kapılıyorsunuz. Zamandan çok rahat kopabildiğiniz, başka bir yere aitmiş

Alaçatı zengin bir tarihe sahip. Bunu, yeldeğirmenlerinin gölgesindeki tepeden kırmızı kiremitli evlerin damlarına bakarken, cumbalı evlerin, daracık sokakların arasında yürürken hissediyorsunuz.

Arabanıza atladığınız gibi serin rüzgârların eşliğinde Alaçatı'ya gelip, tarihin tanıklığında keyifli bir gün geçirebilir ya da bu esintili ama sakın limana uzun bir süre demir atabilirsiniz. Yeldeğirmenlerinin çıplak kollarıyla, modern rüzgâr güllerine karşı yaptığı direnişi gözlerinizle görüp, tarihî taş binaların arasında bir kahvehaneye oturup dingin ve sakın bir iç melodi tutturabilirsiniz.

Zaten Alaçatı'nın saydığımız tüm bu zenginlikleri onu adeta bir cazibe merkezi haline getirmiş. Kışın sekiz bin olan nüfus, yazın elli binlere kadar çıkıyor. Alaçatı'da geçirdiğimiz günlerde gözümüze çarpan çok sayıda restorasyon çalışması da, Alaçatı'nın

bu tarihsel dokusunu gelecek nesillere aktarma çabasını gösteriyor. Anlaşılan Alaçatılılar bu tarihî ve doğal dokunun önemini kavramış. Zira taş yapılarda ve binaların dış renklerindeki uyum yaratıldığı göze çarpıyor. Bu uyum gerçeküstü bir atmosferi de beraberinde getiriyor. Alaçatı taş binalarla rüzgârın ve denizin harmanlandığı bir koku yayıyor. Bu kokulardan birini tercih etmek ya da rüzgârın sizi savurduğu duyguları yaşamak sizin elinizde.

Alaçatı rüzgârı ve denizi yaşamak isteyenlere olduğu kadar, Anadolu'yu tanımak isteyenlere de cömert davranıyor. Onunla tanışmaktan keyif alacaksınız. İşte rüzgârı, sörfü, taş evleri ve son dönemde bir akım haline gelen taş ev, taş otel ve restoran barlarıyla müthiş bir patlama yapan Alaçatı, her yönüyle yaşamaya değer.....

**Ve son olarak
n a c i z a n e**

önerilerimiz, bunlar< yapmadan dönmeyin...

Eski cumbalı evlerin, taş Arnavut kaldırımli sokakların arasında yürümeden, Alaçatı'nın kumlu ve kireçli toprağında yetişen kavununu yemeden, mevsiminde küçük körpe sakız enginarının tadına bakmadan, yörede yetişen sakız ağacından yapılan dondurmadan ve sakız reçelinden tadmadan, eski yeldeğirmenlerinin olduğu tepeye çıkıp, günümüzde elektrik üretimi için kurulan modern rüzgâr güllerine karşı çayınızı yudumlamadan...

Ecz. Ruşen Aydemir

21 Gram

" Bu bir şeytan çıkartma hikayesi ve ölüm korkusunu en aza indirerek ışığı gösteren bir film. "

Yön: Alejandro Gonzalez Inarritu
Oyn: Sean Penn, Naomi Watts, Benicio Del Toro

Profesör Paul Rivers ve karısı Mary, birlikteliklerinin ölüm ve yaşam arasındaki dengeyle paralel olduğunu fark ederler. Adam ölümcül bir hastalığın pençesindedir ve kalp nakli için sıra beklemektedir. Kadın ise yapay dölleme sonrasında hamiledir ve çocuğunu doğurmaya hazırlanmaktadır. Christina Peck iki çocuk annesi bir kadındır. Kocası Micheal ve çocukları ile çevrelerine mutluluk saçmaktadırlar. Daha düşük ekonomik düzeye sahip Marianne

iki çocuğuna bir gelecek yaratmaya çalışırken, eski bir suçlu olan kocası Jack kendisini dine adamıştır.

Trajik bir kaza, bu üç çift ve ailelerinin hayatlarını keşiftirecektir ve daha sonra hayatlarındaki sorgulamalar başlayacaktır.

Filmin ismi eski bir inanıştan geliyor. Hangi bilimsel yöntemler kullanılarak hesaplandığını bilemediğim bu inanışa göre ruhun ağırlığının 21 gram oluşu ve ölüm anında bedeninin 21 gram hafiflediği. İlk 20 dakikadaki parçalı anlatım trajik bir araba kazasıyla zihinlerde kendini toparlıyor daha sonra insanın geçekte ne kadar özgür olduğundan sorular başlayarak yaşamımızda bir takım önceden belirlenmiş

şeylerden nereye kadar kaçabilirize uzuyor. kaderin insan yaşamındaki belirleyiciliği ve

insanın kendisiyle savaşımı söz konusu. Filmde ki en çarpıcı konulardan biri de insanın kendini affetmesinin ne kadar zor olduğuydu. Bu bir şeytan çıkartma hikayesi ve ölüm korkusunu en aza indirerek ışığı gösteren bir film.

Film şirketlerinin yaz aylarına daha hafif daha tüketilebilir prodüksiyonlar sunmalarından ötürü, heyecanla bekleyip gidip izleyeceğimiz filmler olamıyor bu dönemde. Merakla beklenen büyük sansasyonlarla tanıtılan filmler bile ya çok kötü ya da vasatı geçemeyen filmler oluyor çoğu zaman. Tıpkı stepford kadınları gibi saçmalığın sınırlarını zorluyor ya da örümcek adam gibi 2 saatliğine düz duvarlara tırmanan süper bir kahramanın yaptıklarıyla patlamış mısır yiyip acaba bu 2

saati buraya harcamaya değermiydi diyerek sinemadan tatminsiz bir çıkış yapmaya itiyor bizi.

Filmi film yapan yönetmenler, oyuncular ve senaristlerdir. Bu üçlünün sergiledikleri yaratıcılık sarsıcı bir film yapar. Bu sayıda bende şuan en değerli yönetmenleri ve filmlerini sizlere yazıyorum.bu liste film seçimlerinizde size çok yardımcı olacak.

Quentin Tarantino:

Kill Bill: vol1-2, Ucuz Roman (Pulp Fiction), Rezervuar Köpekleri.

Modası geçmiş konuları, modası geçmiş oyuncuları kendine has radikal üslubuyla, ya çok sevdiğimiz ya da tamamıyla nefret ettiğimiz yapımlar haline getiren Tarantino, bütün dünyaya tarzını kabul ettirdi ve filmleri en çok beklenen yönetmenlerden biri oldu.

Martin Scorsese:

Taksi Şoförü, Sıkı Dostlar, Kızgın Boğa, Kundun Özellikle değişik tür filmlerde başarılar yaptı. Sinemanın dahi yönetmenlerinden biri. Robert De Niro ile beraber birçok film çevirdi.

Steven Spielberg:

Er Ryan'ı Kurtarmak, Jurassic Park, Indiana Jones, Schindler'in Listesi.

Spielberg filmlerinde kullandığı efektlerle kendi alanında bir çığır açmış ve Jurassic Park filmiyle efsane yönetmenler arasına girmiştir.

Oliver Stone:

Katil Doğanlar, The Doors, JFK, Doğum Günü 4 Temmuz

Filmlerini genelde komplo senaryoları temelinde kurgulayan, hassas konulara parmak basmayı seven bir yönetmen.

David Lynch:

Mavi Kadife, Mulholland Çıkmazı, Kayıp Otoban

Gizemi ve bilinmeyi seven, karanlık filmlerin ustası bir yönetmen. Dış görünüşlerin altında hep bişeyler arayan bir üslupta.

David Fincher:

Yedi (Seven), Dövüş Klübü, Oyun.

Amerikan sinemasında video-clip estetiğinin en

başarılı uygulayıcılarından biri.

Brian De Palma:

Görevimiz Tehlike, Yaralı Yüz, Görev Mars, Yılan Gözler. Ağır çekimler, kanlı sahneler, mistik müzikler, dolambaçlı sonlar ve kim olduğu anlaşılmayan karakterler.

Luc Besson:

Leon, 5.Güç, Nikita Fransanın Spielbergi. Yüksek bütçeli Fransız filmlerinin yönetmeni.

Bernardo Bertolucci:

Çölde Çay, Son imparator.

Görselliğe dayalı uzun ve ağır anlatımıyla sindire sindire seyirciyi filmin içine sokan usta bir yönetmen.

James Cameron:

Terminator 1-2, Titanic Titanic filmi ile hasılat rekorları kırdı. Terminator filmleri ile bilimkurgu-action filmlerinde bir çığır açtı.

